

Sygn. akt V CSK 238/07

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lipca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Jan Górowski

w sprawie z powództwa W. K.

przeciwko Towarzystwu Ubezpieczeń i Reasekuracji W. S.A.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 lipca 2007 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 17 stycznia 2007 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Skarga kasacyjna - obok oznaczenia zaskarżonego orzeczenia wraz ze wskazaniem zakresu zaskarżenia, podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia, wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia lub zmiany - powinna zawierać, jako jeden z elementów konstrukcyjnych, wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie (art. 398⁴ § 1 k.p.c.). Są to wymagania konstrukcyjne, bez których spełnienia środek taki nie jest skargą i z tego względu braki te nie podlegają uzupełnieniu.

Nie czyni zadość warunkowi określonemu w art. 398⁴ § 1 pkt 4 k.p.c. sformułowanie wniosku „o uchylenie zaskarżonego wyroku”, bez oznaczenia zakresu żądanego uchylenia (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 października 2005 r., II PZ 39/05, OSNP 2006, nr 17-18, poz. 274).

Sąd Najwyższy niejednokrotnie wyjaśniał, że wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powinien zawierać uzasadnienie odnoszące się do przesłanek zawartych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. Inaczej mówiąc, skarżący powinien wskazać w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne i uzasadnić dlaczego jest ono istotne, albo iż istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów i wskazać, które przepisy wymagają wykładni Sądu Najwyższego i na czym polegają związane z tym poważne wątpliwości lub przedstawić rozbieżności występujące w orzecznictwie sądów, albo że zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. postanowienia z dnia 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001, nr 10, poz. 156, z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151, z dnia 10 maja 2001, II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 lub z dnia 3 kwietnia 2006 r., III CSK 85/06, niepublikowane). Takiego uzasadnienia brak w skardze kasacyjnej.

Każde wymaganie przewidziane w art. 398⁴ § 1 k.p.c. ma - ze względu na swą funkcję procesową - być samodzielny i odrębny, musi być zatem spełnione

oddzielnie, niezależnie od innych. Wskazuje na to również konstrukcja omawianego przepisu (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 listopada 2005 r., IV CZ 120/05, niepublikowane, lub z dnia 5 czerwca 2001 r., IV CZ 56/01, niepublikowane).

Z tych względów orzeczono jak w sentencji (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).